ایران ورزشی

روزنامه ورزشی صبح ایران ■ صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی ■ مدیرمسئول: علی عالی ■ تلفن: ۱۴_۸۸۵۰۴۱۱۳ ■ نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳ ■ سازمان آگهی ها: ۱۸۷۷_۸۸۵۰۱۳۰۰ _۸۸۷۴۶۵۸۳ ■ انتشارات: ۵و۸۸۵۴۸۸۹۲ ■ امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰_۸۸۵۲۱۹۵۴ ■ نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸/ صندوق پستی ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ ■ چاپ: ایرانیان

@iranvarzeshii

شنبه ۱۷ مهر ۱۴۰۰- شماره ۶۸۶۹

نظر خود را به این شماره پیامک کنید 3000 45 12 13

www.INN.ir

info@inn.ir

سوژه روز

شکست در زمین، شکست بزرگتر روی سکوها

شب زشت سن سیرو

چهارشنبه شب و در اولین مسابقه از مرحله نیمه‌نهایی لیگ ملت های اروپا ۲۰۲۱، ایتالیا در ورزشگاه سن سیرو میزبان اسپانیا بود و در شبی که برای بیش از یک نیمه ۱۰ نفره کار را دنبال می کرد، با نتیجه ۲ بر یک مغلوب لاروخا شد.

مهم‌ترین نکته این مسابقه فراتر از پاره شدن روند ۳۷ بازی بدون باخت آتزوری، رفتار تماشاگران در قبال جیان‌لوئیجی دوناروما بود. دروازه‌بان ۲۲ ساله در تابستان امسال و با پایان یافتن قرارداد خود با میلان تصمیم گرفت در انتقالی آزاد و البته جنجالی راهی پاری سن ژرمن شود تا چند ماه بعد از آن، عمده صحبت های پیش از این مسابقه بزرگ به نحوه استقبال از جیجو در سن سیرو معطوف شود. گزارش فوتبال ۳۶۰ از این اتفاق را در ادامه می خوانید:

با رسیدن به روز بازی، بنرهای توهین آمیز سرتاسر شهر را پوشانده و فابیو کاپلو، سرمربی پیشین روسونری نیز دوناروما را به خاطر انجام این کار با باشگاهی که از کودکی همه چیز به او داده، ناسپاس خواند اما با سوت آغاز بازی، مشکلات بیشتر نمایان شد و جو ایجاد شده به جای حمایت از ایتالیا، به شکلی غیرمستقیم به خدمت اسپانیا در آمد.

از آغاز بازی و هر زمان که توپ به جیجو می رسید، صدای سوت و هو هواداران در نقاط مختلف سن سیرو به گوش می رسید و این سوت ها سرانجام در یک نقطه اثر خود را روی دوناروما گذاشت؛ دقیقه ۱۹ و لحظاتی پس از آن که اسپانیا از حریف پیش افتاده بود، دوناروما واکنشی اسفناک روی ضربه پای چپ میکل اویارزابال داشت؛ توپ پس از رها شدن از دستان دوناروما به تیر دروازه برخورد کرد و سرانجام با رسیدن لئوناردو بونوچی در آخرین لحظه خطر از بیخ گوش لاجوردی ها گذشت.

ایتالیایی که به دنبال اخراج لئوبونوچی در دقیقه ۴۲ ده نفره شده بود، توانست در نیمه دوم به بازی بازگردد اما در نهایت مغلوب شد تا همه پس از بازی، یک صدا عقیده داشته باشند که اگرچه عصبانیت هواداران میلان از دوناروما قابل درک بوده اما این رفتار تنها ایتالیا را مجازات کرد. به جای فریاد پیروزی، جو منفی ایجاد شده در سن سیرو کاملاً به کمک اسپانیا آمد تا لاروخای لوئیس انریکه با جبران شکست نیمه‌نهایی یورو ۲۰۲۰ به فینال لیگ ملت ها راه یابد.

انتقاد مانچو، پیام جیجو

روبرتو مانچینی سرمربی تیم ملی ایتالیا پس از پایان این مسابقه در مورد رفتار تماشاگران در قبال دوناروما گفت: «قطعاً برای او خوشایند نبود، همانطور که برای ما هم خوشایند نبود. دوناروما عملکرد خوبی داشت. دوناروما برای ایتالیا بازی می کرد و این یک مسابقه باشگاهی نبود. می شد این مشکلات را برای یک شب کنار گذاشت و سوت و هو را به مسابقه احتمالی میلان مقابل پاری سن ژرمن موکول کرد. ایتالیا، ایتالیا است و نام آن بالاتر از همه این اسامی قرار می گیرد.»

دوناروما خود نیز ساعاتی قبل با انتشار پیامی در اینستاگرام بدون اشاره به اعتراض ها نوشت: «مطابق برنامه پیش نرفت، با این حال ما همه تلاش خود را کردیم. تعهد و روحیه جیزی است که ما را در زمان پوشیدن پیراهن کشورمان کنار هم قرار می دهد. برای رسیدن به اهداف بعدی سرهایمان را بالا می گیریم.»

شبی برای فروریختن رکوردها

شکست مقابل اسپانیا، موجب از بین رفتن چند رکورد مهم برای تیم ملی ایتالیا شد. آتزوری که پیشتر آخرین شکست خود در یک مسابقه رسمی را در ۱۰ سپتامبر ۲۰۱۸ و برابر پرتغال (یک بر صفر، لیگ ملت های اروپا) متحمل شده بود، از روز ۱۰ اکتبر ۲۰۱۸ و تساوی یک-یک مقابل اوکراین روندی ۱۰۹۱ روزه را آغاز کرد که موجب شکسته شدن رکورد اسپانیا و برزیل و ثبت رکوردی جدید در تاریخ فوتبال ملی شد.

ایتالیا در ۳۷ مسابقه بعدی به ۲۸ برد و ۹ تساوی رسید، ۹۳ گل زد و تنها ۱۲ گل دریافت کرد و در طول این روند قهرمانی یورو ۲۰۲۰، صعود به نیمه‌نهایی لیگ ملت ها و ثبت رکورد کلین شیت جدید در تاریخ فوتبال ملی (۱۱۶۸ دقیقه) را بجا گذاشت. روندی که سرانجام چهارشنبه شب و با شکست برابر اسپانیا به پایان رسید. شب کابوس وار دوناروما اما منجر به ازبین رفتن یک دستاورد شخصی برای او نیز شد. او که در سپتامبر ۲۰۱۶ و مقابل فرانسه برای اولین بار درون دروازه آتزوری ایستاده، در هیچ کدام از ۳۶ بازی ملی خود بیش از یک گل دریافت نکرده بود که این روند نیز با این شکست ۲ بر یک به پایان رسید. جیجو که با نمایش اسطوره‌ای خود در یورو عنوان برترین بازیکن جام را از آن خود کرد، حالا در ۳۷ بازی با پیراهن آتزوری به آمار ۱۷ گل خورده رسیده است.

عکس روز

شب سخت دوناروما در میلان

بازگشت دوناروما به میلان اصلاً آسان نبود. او ۲ گل از اسپانیا دریافت کرد تا تیمش بازنده نیمه نهایی لیگ ملت های فوتبال اروپا شود و رکورد شکست ناپذیری تیم از بین برود. میلانی ها که از رفتار او در فصل نقل و انتقالات بسیار ناراحت بودند، در این بازی ملی که به میزبانی آنها برگزار می شد، حسابی از خجالت دروازه‌بان تیم ملی درآمدند تا خیلی ها حتی آنها را عامل شکست آتزوری قلمداد کنند.

طنزیم

هومن جعفری

اجازه بی اجازه

فعلاً بنا به دلایلی که برنگارنده مخفی مانده، اسکوچیز همه جفت شیش های عالم را در جیبش دارد! ما که بخیل نیستیم! تیم ملی به جای ۱۰ بر پشت سر هم، ۱۰۰ بر پشت سر هم بیاورد! ایرادش چیست؟ فقط سؤال اینجاست که ما با این حجم از نیروی انسانی و این تعداد لژیونر که نمی دانیم کدامشان را فیکس بگذاریم، باید لنگ این بمانیم که امارات را با یک گل ببریم و بازیکن مان هم به لطف داور ویدیویی اخراج نشود؟!

مقابل کره جنوبی کارمان دشوارتر است...

*

برای نخستین بار در سال های اخیر، مدیریت باشگاه استقلال اجازه این را دارد که در مورد کمپ ناصرحجازی تصمیم بگیرد! باورتان می شود؟ یعنی این تصمیم که استقلال از کمپی که خودش دارد و اجازه استفاده از آن را نداشت، بهره برداری کند، از آن دست اتفاقاتی است که اینجا باید در مورد شان جشن گرفت! در هر جای دیگر دنیا یک اتفاق طبیعی است! اینجا؟ یک مورد مهم برای جشن گرفتن پایان یک دوره! فقط استقلالی ها با پوست و گوشت و استخوان درک می کنند من چه نوشتم!

*

کیم مین جائه مدافع تیم ملی کره جنوبی درباره دیدار با ایران و تقابل با مهاجم خوبی مانند سردار آزمون پاسخ داد: «ایران تیم قدرتمندی است. ما مهاجمان خاصی را تحلیل نمی کنیم. همه مهاجمان یکسان هستند. من فیلم های تحلیلی رقبا را مانند هم و به شکلی یکسان می بینم. آماده سازی خاصی برای تقابل با یک مهاجم وجود ندارد. من با هم تیمی هایم صحبت می کنم و فکر می کنم بتوانیم آنها را مهار کنیم.»

برادر! شما با جو مونگ و مدافعان چوسان قدیم هم بیایی، نمی توانی مهارش کنی! خیالت راحت!

کاریکاتور

عمر ممانی

اسپانیا بالاخره موفق شد طلسم ایتالیا را بشکند و بعد از مدت ها این تیم را بازنده کند. آن هم در حالی که مشتی جوان برای این تیم بازی می کردند. به نظر می رسد نسل های طلایی اسپانیایی قرار است یکی پس از دیگری فرا برسند.

در چنین روزی

۱۷ مهر ۱۳۸۱

همسر ناصر محمدخانی به قتل رسید

همسر ناصر محمدخانی بازیکن اسبق تیم ملی و مربی فعلی تیم فوتبال پرسپولیس تهران، امروز در منزل مسکونی خود در تهران به قتل رسید.

بر اساس اخبار رسیده که در گفت و گوی تلفنی یک مقام آگاه انتظامی با خبرنگار اجتماعی ایرنا تأیید شد، مقتوله به وسیله شئی برنده‌ای به قتل رسیده است.

به گفته این مقام آگاه، مقتوله به نام فاطمه سحرخیزان بین ساعت ۱۵ تا ۱۶ امروز به قتل رسیده و به هم ریختگی منزل مسکونی، ظاهری و مصنوعی به نظر می رسد.

وی خاطرنشان ساخت که مأموران دادگستری و پلیس هم اکنون در صحنه قتل حاضر هستند.

از انگیزه قتل و قاتل یا قاتلان تاکنون اخباری در اختیار ایرنا قرار نگرفته است.

ناصر محمدخانی اکنون به همراه تیم فوتبال پرسپولیس در اردوی آمادگی در کشور آلمان به سر می برد.

برتری تیم فوتبال استقلال تهران مقابل الفیصلی اردن

تیم فوتبال استقلال تهران عصر روز چهارشنبه در نخستین دیدار خود در دور رفت رقابت های فوتبال قهرمانی باشگاه‌های آسیا مقابل تیم الفیصلی اردن به برتری ۲-۱ دست یافت.

گلهای این دیدار را «مهدی پاشازاده» در دقیقه ۵۴ و «فراز فاطمی» در دقیقه ۹۰ برای تیم استقلال تهران به ثمر رساندند.

تک به تک

سامان موحدی راد

یک نمای کامل از تیم ملی

همه‌چیز تمام

حالا دراگان اسکوچیج تعداد بردهایش با تیم ملی ایران را دو رقمی کرده است. ۱۰ بازی و ۱۰ پیروزی بدون حتی یک شکست با تعداد گل های معدود دریافت کرده. تیم ملی آخر هفته‌ای که گذشت امارات را هم در امارات شکست داد تا ۹ امتیازی شود و خودش را برای بازی بزرگ با کره‌جنوبی در تهران آماده کند. بازی مهمی که می‌تواند عیار واقعی تیم اسکوچیج را مشخص کند. چرا که خیلی‌ها معتقدند تیم ملی در ۱۰ بازی هنوز محک درست و حسابی نخورده و این بازی با رقیب سرسختی چون کره جنوبی است که می‌تواند کیفیت تیم را مشخص کند. البته بخشی از این حرف درست است. چرا که تیم ملی در این سه بازی گذشته حداقل در فاز دفاعی بسیار متزلزل عمل کرد و این از بخت تیم ملی بود که مهاجم‌های خوبی چون عمر خربین یا علی مخبوت نتوانستند دروازه ما را باز کنند. برای همین نباید در باد سه کلین‌شیت تیم ملی در سه بازی نخست خوابید اما وجود این ضعف‌ها و همچنین عملکرد بد رقبا به این معنی نیست که خوبی‌های تیم ملی را از یاد ببریم. به هر حال این تیم ملی همان تیمی است که دو سال پیش با ویلموتس به عراق باخته بود و اینکه حالا ما در ظرف یک سال دوبار پیاپی عراق را شکست می دهیم بخشی از خوبی و قدرت تیم‌مان است. پیوند زدن همه این رویدادها با بخت و اقبال نادیده گرفتن کیفیت تیمی که سوریه و عراق و امارت در برابر آن از پیش‌باخته هستند، بی‌انصافی در حق تیم ملی است.

فراموش نکنیم که وظیفه تیم ملی در این مقطع رسیدن به جام‌جهانی است. اتفاقی که تا اینجا با کیفیت خوبی از سوی اسکوچیج و شاگردانش در حال رقم خوردن است و صد البته که در این میان بازی با کره هم اهمیت دارد ولی شکست احتمالی در این دیدار هم به معنی پایان یافتن همه چیز و یا شروع به رگبار انتقادات از تیم ملی نیست. به هر حال باید کیفیت فوتبالی خودمان را هم در نظر بگیریم و ببینیم کجای کار ایستاده‌ایم. مربی تیم ملی‌مان را از یک مربی بیکار شده لیگ برتری انتخاب کرده‌ایم که با همه خوبی‌هایش قطعاً در سطح یک مربی‌های جهانی قرار ندارد. بهترین لژیونرهای‌مان در سطح دوی فوتبال اروپا بازی می‌کنند. لیگ برتر انگلستان که یکی از سخت‌ترین لیگ‌های جهان است، حالا در تسخیر بازیکنان شرق آسیایی است اما بهترین بازیکنان فوتبال ما چون قدوس و جهانبخش امکان بازی چندانی در آن پیدا نمی‌کنند. با چنین داشته‌هایی نباید انتظار بیش از حد هم داشت. نمایش تیم ملی در این سه بازی به ویژه بازی با امارات نمای کاملی بود از همه چیزهایی که ایران دارد. ستاره، بازیکنان خوب و خلاق در سطح فوتبال آسیا و صد البته شانس!

گزارش یک پرونده

سام ستارزاده

دراگان اسکوچیچ، منجی غیرمنتظره

... تو سایه سبز، میراث یک باغ

نهمین امتیاز تیم ملی در مقدماتی جام جهانی ۲۰۲۲، نام دراگان اسکوچیچ را در تاریخ فوتبال ایران جاودانه ساخت؛ آن هم به عنوان رکورددار کسب پیروزی با تیم ملی که پیش از آن، در اختیار محمد مایلی کهن بود. جنتلمن کروات فوتبال کشورمان پیشتر بهترین رتبه تاریخ لیگ برتر ملوان را کسب کرده بود، با فولاد بدون شکست از لیگ قهرمانان آسیا حذف شده بود، خونه به خونه را تا آستانه صعود تاریخی به لیگ برتر بالا برد و در سالی که به نیمکت تیم ملی رسید نیز نفتی های آبادان را به بالاترین رتبه تاریخشان در ادوار لیگ رسانده بود اما به رکورد جدید خود نیاز داشت تا آن طور که شایسته بود، شناخته شود.

سال پیش در چنین روزی، تعداد اندکی از ما بودیم که به پیمودن سلامت مسیر تیم ملی تا دوحه با اسکوچیچ به اندازه کافی دلگرم بودیم. ما با میراث دوران ویلموتس زندگی می کردیم که اضطراب زانو زدن مقابل بحرین و عراق و نرسیدن به دور مقدماتی جام جهانی بود. لیست دعوت شدگان به اردوی تیم را که می خواندیم، اسکوچیچ را نه نقد، بلکه متهم به زد و بند با دلالان می کردیم. تغییرات متعدد در ترکیب آغازگر در دیدارهای دوستانه، تن و بدن ما را می لرزاند از اندیشیدن به اینکه در منامه به هماهنگی ایده‌آل خود نرسیم.

البته بی‌شک تعدادی از انتقادات به تیم ملی در این مدت بجا بودند. در ورزشگاه زعبیل، ما مقابل امارات بهترین خودمان نبودیم و بردیم اما مهم این است که کابوس های زمان ویلموتس جای خود را به آسایشی داده که با آن به منطقه صعود گروه A تکیه زده‌ایم. داور استرالیایی بازی، صحنه اخراج شجاع خلیل‌زاده را بارها مورد بررسی ویدیویی قرار داد تا تصمیم خود را پس بگیرد و ما بیاموزیم که زمین و زمان همیشه علیه ما نیستند. زوج طارمی- آزمون تجربه‌ای که در روسیه و پرتغال اندوختند را با کارهای دونفره خود به خوبی در خدمت تیم ملی قرار می دهند تا حاصل آن ضربه چیپی باشد که نخستین گل ملی طارمی از پشت محوطه جریمه را ثبت کند.

بزرگ‌ترین تحسین برای اسکوچیچ پس از برد دهم خود، برای جمله فروتنانه و واقع‌بینانه‌ای است که در کنفرانس مطبوعاتی پس از بازی اشاره کرد: «من ۵۳ سال دارم و می دانم حتی با ۱۰ پیروزی متوالی هم نباید خیالم راحت باشد.»

اسکوچیچ این سال ها مانند برانکو در اوایل هزاره جدید، منجی غیرمنتظره تیم ملی بود؛ مردی که جدای از این رکورد، جاه‌طلبی و ذهن برنده را به یوزهای پارسی برگرداند و فوتبالیست های ملی‌پوش‌مان را دوباره به جنگجوهایی بدل ساخت که در سال های آخر دوران کی‌روش از غیرت و پشتکارشان کمال لذت را می بردیم.

نمایش تیم ملی در این سه بازی به ویژه بازی با امارات نمای کاملی بود از همه چیزهایی که ایران دارد

«من ۵۳ سال دارم و می‌دانم حتی با ۱۰ پیروزی متوالی هم نباید خیالم راحت باشد.»

کرنر

میعاد نیک

با خیال راحت به سوی ببرها

چیزی بیشتر از ۳ امتیاز ساده

تقابل یوزهای پارسی و سپیدپوشان اماراتی درست پیش از جدال حیثیتی تیم ملی فوتبال کشورمان مقابل ببرهای کره‌ای، اهمیت تقابل دو همسایه منطقه خلیج فارس را چند برابر جلوه می‌نمود. شاگردان دراگان اسکوچیچ دقیقاً در کمتر از ۵ روز فاصله مانده به برگزاری مهم‌ترین مسابقه خود در دور رفت مرحله نهایی انتخابی جام جهانی ۲۰۲۲، در هوای شرجی و خلیجی شهر دبی باید به مصاف تیمی می‌رفتند که حدوداً یک سال طعم شکست را نچشیده بود و با سرمربی هلندی‌اش، برت فان‌ماروبک، از هر زمانی برای چیره شدن بر سربازان پارسی متحدتر می‌انگاشت. تمام این مسائل به علاوه فشار روانی حفظ رکورد پیروزی‌های پیاپی در رختکن تیم ملی فوتبال ایران، حساسیت‌های این مسابقه را بیش از پیش تشدید می‌کرد تا شاگردان دراگان اسکوچیچ برخلاف چند بازی اخیر، با نوعی بی‌نظمی و تشویش در روزگاه زعبیل شهر دُبی حاضر شوند. به طور حتم مسائل روحی و روانی بر جو اردوی ملی‌پوشان فوتبال کشورمان تأثیر بسزایی داشت؛ چرا که در همان ۳۰ دقیقه ابتدایی جدال با اماراتی‌ها، عدم وجود شاکله تاکتیکی و تمایل بازیکنان به تکرار راه‌های بی‌هدف برای نزدیک شدن به دروازه رقیب‌شان مشهود بود. از طرفی لژیونرهای ملی‌پوش هم دیرتر از همیشه به جمع یوزهای اردونشین اضافه شده بودند تا کمیت ترکیب اصلی دراگان اسکوچیچ که متکی به لژیونرهاست، بیش از همیشه لنگ بزند. سرمربی کروات تیم ملی فوتبال ایران که نشان داده علاقه وافری به استفاده از ستاره‌های شاغل در لیگ های اروپایی و عربی‌اش به عنوان بازیکنان اصلی دارد، این عادت را در بازی با تیم ملی فوتبال امارات متحده عربی نیز ترک نکرد. نیمه دوم اما مطابق انتظار شرایط یوزهای سرخ‌پوش کمی بهبود یافت؛ جایی که اتخاذ چند تغییر تاکتیکی از سوی کادرفنی و تعویض های هجومی، فشار حداکثری را به سمت دروازه میزبان سپیدپوش روانه کرد اما یک غفلت از سوی مدافعین تیم ملی، نفس ها را حداقل برای بیش از ۵ دقیقه متوالی در سینه حبس ساخت تا به لطف چیزی شبیه به یک معجزه، VAR به کمک نیمکت ملی‌پوشان بیاید و کنترل اوضاع از دستان دراگان اسکوچیچ خارج نشود. همین یک تلنگر برای یوزها کافی بود تا امارات را به بدترین شکل ممکن مجازات کنند و به مرواریدی درخشان از اعماق خلیج فارس دست یابند. مهم‌ترین نکته از سفر ملی‌پوشان به دبی اما کسب ۳ امتیاز در آستانه تقابل مهم و حیاتی با تیم ملی فوتبال کره جنوبی بود. ببرهای زخم‌خورده شرقی که از دوران سرمربیگری کارلوس کی‌روش در رختکن تیم ملی فوتبال ایران زجری عمیق را مقابل یوزها به یادگار دارند، با تمام قوا و با هدایت پائولو بنتوی هموطن کارلوس کی‌روش پا به تهران می‌گذارند تا انتقام بیش از ۱۱ سال ناتوانی در کسب پیروزی مقابل ایران را بستانند. ارزش این ۳ امتیاز مقابل تیم ملی فوتبال امارات جایی مشخص می‌شود که حالا هستیم؛ ملی‌پوشان با کسب ۹ امتیاز از ۳ بازی در صدر گروه‌شان جا خوش کرده‌اند و اختلاف‌شان با کره جنوبی ۷ امتیازی به ۲ امتیاز رسیده، این حاشیه امنیت بیش از یک امتیازی در صورتی به کمک تیم ملی فوتبال ایران خواهد آمد که شاگردان دراگان اسکوچیچ در تهران موفق به حفظ حداکثر امتیاز نشوند و آنجاست که ایران به لطف کسب پیروزی‌های پیاپی، از کورس صعود به جام جهانی قطر باز نخواهد ماند.

نفر به نفر

مازیار گیلکان

کوشش برای رسیدن به بالاترین کیفیت

این پایان تیم اسکوچیچ نیست

تیم ملی ایران به سختی از امارات عبور کرد و اگر VAR تصمیم داور را اصلاح نمی کرد، بازی می‌توانست برای ما پیچیده‌تر و سخت‌تر شود. دلیلش را باید در تیم خودمان جست‌وجو کنیم.

تیم ما هنوز به بازی های خود تسلط کافی ندارد. این را هر بار در بازی های تیم ملی می بینیم اما چون تیم ملی پی در پی برنده است، نیازی نمی بیند که خود را اصلاح کند و به بازی هایش مسلط شود.

منظور از تسلط این است که کنترل بازی در دست تیم نیست. شاید کنترل بازی در دست چند بازیکن در دقایقی از بازی باشد اما تیم تسلط بر بازی خودش ندارد. این می‌تواند مشکل بزرگی در بازی های سنگین باشد، اگرچه تیم ملی بدون این ویژگی ها هم صدرنشین است و لابد خود را از شنیدن نقد هم معاف کرده است.

تیم ملی در بازی با امارات به لحظات خطرناکی رسید که چه بسا از این میدان حساس بدون امتیاز به تهران برگردد. فراموش نکنیم که با امارات مواجه بودیم، با تیمی که در هیچ مسابقه رسمی موفق نشده مقابل ایران پیروز باشد و این بار هم مثل همیشه موفق نشد.

دراگان اسکوچیچ حتماً در تیمش دیده است که ناتوانی جدی در انتقال بازی به حمله وجود دارد اما این مشکل بدون امتحان کردن ترکیب های دیگر حل نمی شود. در خط میانی به خلاقیت و قدرت بازیسازی بیشتری نیاز داریم.

تیم ملی در خط دفاع هم شکننده است. مدافعان تیم ملی اگرچه عملکردی عالی در آمار دارند اما در بسیاری صحنه ها تزلزل را نشان می دهند و این باید پیش از مواجهه با حریفانی باهوش‌تر مثل کره، درمان شود. اگرچه کمی بعید است.

اسکوچیچ با پیروزی های پی در پی حق دارد از موفقیت خود لذت ببرد اما در کنار این لذت، باید ساختن تیمش را جدی‌تر پی بگیرد. این پایان پروژه اسکوچیچ در تیم ملی نیست، بلکه آغاز راه اوست و باید تیم ملی را در شکل بازی، تیم بزرگ‌تری ببینیم. تیم اسکوچیچ این قابلیت را دارد که با کیفیتی بسیار بالاتر بازی کند. این کیفیت بالاتر خود به خود پدید نمی آید، بلکه تیم ملی باید بهترین انتخاب ها را داشته باشد و با ایده هایی بازی کند که در مواجهه با امارات کارش گره نخورد.